

rosta byl jako úřední osoba oprávněn provésti šetření, o něž šlo, jak plyne nepochybně z ustanovení § 24 tr. ř., jenž stanoví, že úřady bezpečnostní, k nimž náležejí také obecní představení, mají vyzvídati veškeré zločiny a přečiny veřejnoprávní povahy, a že nelze-li se domoci toho, aby bez odkladu zakročil soudce vyšetřující, mají učiniti přípravná šetření, jež nestrpí odkladu a kterými se může věc vyjasniti anebo které mohou zabrániti, aby stopy činu nebyly odstraněny nebo aby pachatel neuprchl. Povahy úřední osoby a s tím spojené trestní ochrany podle § 68 tr. z. nepozbyl obecní starosta tím, že šetření neprováděl sám, nýbrž v součinnosti s četnickým strážmistrem, jenž ho k tomu ve smyslu § 14 zákona čís. 299/1920 Sb. z. a n. vyzval. Že pak stěžovatel věděl, že je mu jednati s vrchnostenskou osobou, dovodil nalézací soud správně z okolností v rozsudku zjištěné, že četnický strážmistr upozornil na to, že starosta je tam úředně, a stěžovatel také výslovně doznal, že věděl, že starosta byl u něho úředně. Bylo proto zmateční stížnost podle druhého odstavce § 5 zák. čís. 3/1878 ř. z. ve znění zákona čís. 56/1935 Sb. z. a n. zamítnouti.

Čís. 6130.

Predpoklady trestnej zodpovednosti obžalovaného, rozhodnutého spáchať krádež a strážiaceho vonku pred domom, za činnosť jeho spoločníkov v dome, naplňujúcu pojem lúpeže.

(Rozh. zo dňa 9. februára 1938, Zm IV 399/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin lúpeže atď. rozhodujúc o zmätočných sťažnostiach obžalovaných, z úradnej moci podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok porotného súdu aj s výrokom poroty dotyčne obžalovaného D. v celom rozsahu a nariadil v tejto časti nové hlavné pojednávanie, ktorým poveril krajský ako porotný súd v K.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci na základe zmätočných sťažností obžalovaného a obhájcu spoznal najvyšší súd toto:

Na prvú skutkovú otázku prvej skupiny tretej časti dotyčne obžalovaného D. porotcovia odpovedali kladne a tým zistili, že D. v noci na 27. mája 1932 majúc na tvári čiernu masku, po predbežnom vzájomnom usrozmnení s jedným alebo s dvoma spoločníkmi, chcejúc odcudziť F. okolo 5.000 Kč v obci V., prepadol strážny domček, obývaný železničným zriadencom F.

D. ostal vonku na stráži, kým jeden spoločník kolíkom vyvážil zamknuté dvere domku, na čo ten spoločník s ďalším spoločníkom vnikol do bytu F.

Keď v byte jeden spoločník zasvietil elektrickou lampou, ktorú tam so sebou priniesol, a od svetla sa F. prebudil a dal sa do kriku, druhý spo-

ločník viac ráz uderil kolíkom po hlave F., tiež i iný spoločník vrhol sa na F. a uderil ho elektrickou lampou po tvári, takže F. utrpel od toho na pravej strane hlavy v kraji záhlavia asi 5 cm dlhú až do kosti siahajúcu ranu, na ľavej strane tváre asi na 3 cm dlhú, od ľavého oka na 1 cm dlhú tržnú ranu, na hornom rtu spuchlinu veľikosti 10 halierov, ktoré zranenia sa hojily asi 6 týždňov.

F. však vyrval sa z rúk útočníkov a podarilo sa mu utiecť na povalu, odkiaľ kričal o pomoc, na čo D. a jeden alebo jeho viacerí spoločníci utiekli bez odcudzenia peňazí.

Na druhú právnu otázku tejže skupiny a časti porotcovia rovnako odpovedali kladne a tým uznali, že D. činom, v hore uvedenej otázke opísaným, v úmysle bezprávne si privlastniť cudziu vec movitú, aby túto vec odňal jej držiteľovi, sám alebo s jedným alebo s dvoma spoločníkmi, užívajúc pri tom násilia proti držiteľovi, na držiteľovi sa dopustil ťažkého poškodenia tela a tak previedol čin, ktorým vykonanie zamýšľaného zločinu bolo započaté, ale nebolo dokončené okrem jeho vôle.

Obžalovaný D., účasť ktorého sa obmedzila len na stráženie, mohol by byť zodpovedný za ťažšiu kvalifikáciu odcudzenia cudzej veci podľa § 344 tr. z., resp. podľa § 349, odst. 1, čís. 2 tr. z., keď by bolo zistené, že alebo sa vopred dohodol s pachateľmi, že pri odcudzení bude, ak bude treba, použité násilie, alebo aj spáchané poškodenie na tele, alebo že bez tohoto dohodnutia pri čine samom prejavil nejakým spôsobom súhlas s týmto násilím, resp. s poškodením na tele, alebo že sa zúčastnil činu odcudzenia veci aj potom, keď vedel, že iní pachatelia dopustili sa pri tom násilia alebo poškodenia na tele.

V rozhodnutí porotcov nebolo v tomto smere učinené žiadne skutkové zistenie.

Podľa § 33, odst. 3 por. nov. najvyšší súd nemôže sám tieto okolnosti zistiť a preto pokračoval podľa § 35, odst. 1 por. nov., rozsudok porotného súdu dotyčne obžalovaného D. zrušil a uložil krajskému ako porotnému súdu, aby v rámci zrušenia o veci znova jednal a rozhodol. Týmto opatrením staly sa zmätočné sťažnosti obžalovaného D. a obhájcu bezpredmetnými a boli poukázané na toto rozhodnutie.

Čís. 6131.

Trest je podmínene odložený ve smyslu § 4 zákona o ochraně cti teprve tehdy, když výrok o tom nabyl moci práva.

I když nebyl tento výrok sám napaden opravným prostředkem, nelze mluvíti o jeho pravoplatnosti, dokud nenabyl právní moci jeho podklad, to jest výrok o vině.

Není vyloučeno, aby byla výčitka trestního řízení nebo odsouzení podřazena (je-li nepravdivá) pod skutkovou podstatu přečinu podle § 2 nebo § 3 zákona o ochraně cti, nevyčerpává-li objektivní skutkovou podstatu podle § 4 téhož zákona.

Výtka zbabělosti nemá co činiti s otázkou, zda jednání jí postizené je či není po právu.

(Rozh. ze dne 10. února 1938, Zm I 41/38.)